

Boboteaza sau Botezul Domnului, sărbătoarea din 6 ianuarie cunoscută și sub denumirile “Arătarea Domnului” sau “Epifania”, și ziua Sfântului Ioan, din 7 ianuarie, marchează sfârșitul sărbătorilor dedicate Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos. Sărbătorilor dedicate Nașterii Mântuitorului. Boboteaza face parte din suita celor 12 sărbători creștine importante și este menită să reamintească cele petrecute la apa Iordanului, înainte ca Iisus să pășească în viața publică, de aceea Biserica mai numește Boboteaza și “Arătarea Domnului”, “Dumnezeiasca Arătare” sau “Epifania”, această din urmă denumire provenind din limba greacă și însemnând “arătare”, “descoperire”, “revelare”. De fapt, Boboteaza înseamnă înnoirea omului creștin. În Răsărit, până în a doua jumătate a secolului al IV-lea, Nașterea Domnului era cinstită în aceeași zi cu Botezul, la 6 ianuarie.

Credincioșii și preoții consideră că apa de la Bobotează are o putere deosebită, pentru că a fost sfințită printr-o îndoită chemare a Sfântului Duh, iar sfințirea are loc chiar în ziua în care Mântuitorul s-a botezat în apele Iordanului. Apa sfințită la biserică în această zi și luată de credincioși nu se strică niciodată. Prin agheasmă se înțelege atât apa sfințită, cât și slujba pentru sfințirea ei.

Agheasma mare se săvârșește numai de Bobotează, spre deosebire de ageasma mică care se obține prin sfințirea în biserică a apei, în prima zi a fiecărei luni, dar și în case, la sfeștanie. Totodată, Agheasma mare se poate bea doar timp de opt zile, între 6 și 14 ianuarie, altfel este necesară aprobarea preotului duhovnic spre a fi folosită.

La Bobotează se sfințesc toate apele, iar preotul se duce la o apă în care aruncă o cruce. Mai mulți bărbați se aruncă în apă ca să o aducă înapoi, iar cel care va scoate crucea din apă va avea noroc tot anul.

Sărbătoarea Bobotezei este cunoscută atât în Biserica Ortodoxă, cât și în Biserica Romano-Catolică. Botezul Domnului este amintit încă din secolul al II-lea d.Hr. de Sfântul Clement Alexandrinul și în secolul al III-lea de Sfântul Grigorie Taumaturgul.

De Biserica apuseană, Boboteaza a fost adoptată în secolul al IV-lea, fiind cunoscută și ca “Sărbătoarea celor trei magi”. Tot atunci au fost despărțite cele două mari sărbători: 25 decembrie fiind data stabilită pentru prăznuirea Nașterii Domnului și 6 ianuarie pentru Bobotează.

Catolicii celebrează pe 6 ianuarie Epifania, care simbolizează anunțarea nașterii lui Hristos regilor magi, care au venit să-l vadă pe pruncul abia născut, aducându-i daruri, aur, smirnă și tămâie.

Ortodocșii prăznuiesc botezul Mântuitorului în apele Iordanului de către Sfântul Ioan Botezătorul. Potrivit scrierilor, în această perioadă, în pustiul Iordanului își începuse activitatea profetică Ioan Botezătorul. Prin învățătura sa, acesta ajunsese să uimească și să atragă mulți oameni. Deși învățăturile sale erau înscrise în Legea lui Moise, Ioan Botezătorul venea cu ceva nou: curajul să le spună pe față și să le reamintească permanent oamenilor că “s-a apropiat împărăția cerurilor”.

Când Mântuitorul a apărut pe malul Iordanului, Sfântul Ioan Botezătorul, luminat de Duhul Sfânt, l-a recunoscut și l-a arătat mulțimilor. Momentul în care Mântuitorul Iisus Hristos a primit botezul este consemnat de toți cei patru evangheliști.

Evanghelistul Matei spune că Iisus a venit din Galileea la râul Iordan, unde boteza Ioan Botezătorul, cerând să fie și el botezat. Ioan i-a spus: “Eu am trebuință să fiu botezat de tine și tu vii la mine”, iar la răspunsul lui Iisus că așa se cuvine, acesta a fost botezat în cele din urmă de către Ioan.

Boboteaza este o manifestare a celor trei elemente ale Treimii: Fiul este botezat în Iordan de către Ioan, Sfântul Duh se coboară asupra lui Iisus în chip de porumbel, iar Tatăl din cer îl declară ca fiind Fiul Său.

Locul real al Botezului Mântuitorului este în Iordania. Totuși, pe malul israelian al Iordanului a fost amenajat un spațiu unde creștinii îmbrăcați în cămași albe lungi, numite “crijme” intră în râu. Orice pelerinaj făcut în Țara Sfântă are un loc de oprire la râul Iordan. Unii preoți îi cufundă de trei ori în apa Iordanului pe credincioșii adulți, repetând într-un fel botezul. Preoții ortodocși români spun că botezul este unic, de aceea binecuvântează pelerinii stropindu-i cu apa din Iordan. Aceste ritualuri pot fi văzute tot anul pe durata pelerinajelor, fără legătură cu Boboteaza.

Biserica Ortodoxă din Ierusalim sau Patriarhia Ortodoxă Greacă a Ierusalimului nu a adoptat calendarul bisericesc îndreptat (calendarul gregorian) și, împreună cu Patriarhia Rusă, Patriarhia Georgiei, Patriarhia Sârbă și Sfântul Munte Athos, precum și cu credincioșii români din Basarabia, sărbătoresc după calendarul neîndreptat (calendarul iulian), adică la o diferență de 13 zile.

În Ajunul Bobotezei, credincioșii ortodocși se adună la râul Iordanului, la locul Botezului Domnului. Slujba Aghesmei celei Mari este săvârșită de Sanctitatea Sa Teofil al III-lea, patriarhul Ierusalimului și al întregii Palestine, în fruntea unui sobor de arhierei și preoți.

Unii pelerini credincioși spun că în timpul slujbei de Bobotează, pentru câteva clipe, apele Iordanului curg în sens invers. Deși afară este destul de frig în ianuarie, mulți dintre credincioși intră în râul Iordan în cămășile albe lungi, pe care apoi le păstrează cu grijă pentru a fi îmbrăcați cu ele în ziua înmormântării.

Înainte de a pleca de lângă râu, pelerinii iau amintire o sticlă cu apă din Iordan, rugându-se să le fie tămăduite suferințele.

sursa:

actualmm.ro